

ROMANIAN SECTION SET PIECES

CLASS 590

<p>Puișorul cafeniu</p> <p>A ieșit din ou, la soare, Cel din urmă puișor. Se usucă pe-aripioare Și-o pornește binișor.</p> <p>Stă găina la-ndoială, Că din șapte puișori, Șase-s galbeni-gălbiori (Ghemotoace de betea).</p> <p>Numai cel de la sfârșit A ieșit mai ponosit Și se-ntreabă speriată: "Nu cumva-i de ciocolată?"</p>	<p>Țânțarul și avionul</p> <p>Sub o frunză de arțar Stă la umbră un țânțar Sus, un avion subțire Zbârnâie ca un bondar</p> <p>"Ia te uită, stârpitura," M-a trezit din somn cu gura! Uite-așa i se năzare, Parcă-i cine știe cine... Doar că bâzâie mai tare, Dar încolo-i mic cât mine!</p>
<p>Iscoada</p> <p>De cum s-a ivit lumina. A iesit din stup albina, Să mai vadă, izma creață A-nflorit de dimineață?</p> <p>Se-ngrijește, gospodina De-nflorește si sulfina, Caci plutise val de ceață, Asta-noapte, pe verdeață.</p> <p>A găsit toată grădina Inflorită, și verbina, Și s-a-ntors, după povață, Cu o probă de dulceață.</p>	<p>Când umblam la grădiniță</p> <p>Când umblam la grădiniță Eram încă miticuță Azi sunt bucuroasă tare C-am crescut un pic mai mare</p> <p>Tot mai mare o să cresc Am să-nvăț cum să citesc Cum să scriu și să socot- -Toate - toate - am să le pot</p> <p>Căci aș vrea să știți, copii: Sunt elevă-n clasa-ntâi!</p>

<p>Ce te legeni?...</p> <p>- Ce te legeni, codrule, Fără ploaie, fără vânt, Cu crengile la pământ? - De ce nu m-aș legăna, Dacă trece vremea mea! Ziua scade, noaptea crește Și frunzișul mi-l rărește. Bate vântul frunza-n dungă - Cântăreții mi-i alungă; Bate vântul dintr-o parte - Iarna-i aici, vara-i departe. Și de ce să nu mă plec, Dacă păsările trec! Peste vârf de rămurele Trec în stoluri rândurele, Ducând gândurile mele Și norocul meu cu ele. Și se duc pe rând, pe rând, Zarea lumii-ntunecând, Și se duc ca clipele, Scuturând aripele, Și mă lasă pustiit, Vestejit și amorțit Și cu doru-mi singurel, De mă-ngân numai cu el!</p>	<p>Câți ca voi</p> <p>Sus, pe gardul dinspre vie, O găină cenușie Și-un cocoș împintenat S-au suit și stau la sfat:</p> <p>– la te uită, mă rog ție, Cât de sus ne-am înălțat!... Și deodată, cu glas mare, Începură amândoi, Să cotcodăcească-n soare: – Nimeni-nu-mai-e-ca-noi!... Nimeni-nu-mai-e-ca-noi!...</p> <p>Dar de sus, din corcoduș, Pitulându-se-ntre foi, Mititel și jucăuș, Le-a răspuns un pițigoi: – Câți-ca-voi! Câți-ca-voi!...</p>
--	---

<p>Somnoroase păsărele</p> <p>Somnoroase păsărele Pe la cuiburi se adună, Se ascund în rămurele – Noapte bună!</p> <p>Doar izvoarele suspină, Pe când codrul negru tace; Dorm și florile-n grădină – Dormi în pace!</p> <p>Trece lebăda pe ape Între trestii să se culce – Fie-ți îngerii aproape, Somnul dulce!</p> <p>Peste-a nopții feerie Se ridică mândra lună, Totu-i vis și armonie – Noapte bună</p>	<p>Mama</p> <p>M-a crescut mama în poală Din leagăn și pân' la școală. Zile-ntregi și nopți la rândul Mi-a vegheat somnul și gândul.</p> <p>M-a învățat să gânguresc, Să spun mama, să zâmbesc, M-a învățat apoi, prin casă Primii pași până la masă.</p> <p>M-a învățat ca să nu mint, M-a învățat să nu m-alint. Să nu știu ce este frica, Toate m-a-nvățat mămica.</p> <p>Mamă bună, mamă dragă, Te-aș iubi o viață-ntreagă. Pentru tot ce ai făcut, Pentru că tu m-ai crescut.</p>
---	---

Măi române

Nu-i pe lume om frumos
Ca românul rușinos!
Măi române, măi frățâne,
Ce ai tu de la rușine?!
Că păgânul tor mai rău,
Mai rău urcă-n capul tău;

Nu-i pe lume om blajin
Că românul cel creștin
Măi române și măi frate.
Ce câștigi din bunătate?!
Cine-a vrut, cine-a poftit
Zilele ți-a otrăvit!

Cât îi lumea Domnului
Răbdător ca tine nu-i!
Măi române, frățioare,
Din răbdare ce ai oare?!
Decât lanțul vechi pe os,
Decât timpul scorbuos!

Cât îi lumea-n lung și-n lat
Om mai pașnic n-am aflat!
Măi române, măi creștine,
Că ești pașnic este bine!
Dar tu mori și eu tot mor.
Ce-avem noi din pacea lor?

Pașa Hassan

Pe vodă-l zărește călare trecând
Prin șiruri cu fulgeru-n mână.
În lături se-azvârle mulțimea păgână.
Căci Vodă o împarte cărare făcând,
Și-n urmă-i se-ndeasă cu vuiet
curgând
Oștirea română

Mihai îi zărește și-alege vreo doi
Se-ntoarce și pleacă spre gloată,
Ca volbura toamnei se-nvârte el roată
Și intră-n ordie ca lupul între oi
Și-o frânge degrabă și-o bate-napoi
Și-o vântură toată

Dar iată-l! E vodă, ghiaurul Mihai
Aleargă năvală nebună.
Împrăștie singur pe câți îi adună,
Cutreieră câmpul, tăind de pe cai
El vine spre Pașă: e groază și vai,
Că vine furtună.

Sălbaticul vodă e-n zale și-n fier
Și zalele-i zuruie crunte,
Gigantică poart-o cupolă pe frunte,
Și vorba-i e tunet, răsufletul ger,
Iar barda din stânga-i ajunge la cer,
Și vodă-i un munte

<p>O furnică poetă</p> <p>În timp ce scriu Pe tocul meu Se urcă o furnică. Știe și știu Că n-are de ce Să-i fie frică. Nici s-o alung, Nici s-o omor, Nu-mi stă în fire. O singură nenorocire: Fără s-o observ din greșeală, S-o moi cu penița în cerneală Și să devină singura furnică albastră De pe planeta noastră Ba, dacă bea din cerneală un pic, Nu se mai poate face nimic: Devine singura furnică poetă De pe planetă. Și-atunci trebuie să fac cerere Și reclamație Să fie primită (de greiere!) În uniunea de creație</p>	<p>Noaptea</p> <p>Noaptea-i dulce-n primăvară, liniștită, răcoroasă, Ca-ntr-un suflet cu durere o gândire mângâioasă, Ici, colo, cerul dispăre sub mari insule de nori, Scuturând din a lui poale lungi și repezi meteori.</p> <p>Către munți prin întuneric un lung bucium se aude. El aminte suvenirul celor timpuri negre, crude, Când din culme-n culme noaptea buciumele răsunau Și la lupte sângeroase pe români îi deșteptau.</p> <p>Acum însă viața-i lină; țara doarme-n nepăsare! Când și când, un câine latră la o umbră ce-i apare, Și-ntr-o baltă mii de broaște în lung hor orăcăiesc, Holbând ochii cu țintire la luceafărul ceresc!</p>
--	--

CLASS 592 – Choices 5 and 6 of 6

<p>Patria</p> <p>Mereu îi găsește cusururi Cînd vorbește de a lui țară; Cu toate-aceste neajunsuri Îi este totdeauna dragă.</p> <p>O critică fără-ncetare; Chiar sincer o compătimizește. Totuși, îi sare în apărare, Pentru că pe ea o iubește.</p> <p>Mai ales când timp îndelungat Departe de patrie și casă Iubirea adîncă s-a aflat În inima necredincioasă.</p> <p>Iar când fiii nerecunoscători Îi cer iubire și mîngâiere, Le deschide brațele tuturor Și la piept îi strînge cu putere.</p> <p>De-aceea, cu orice cusururi Ce patriei sale i le află, Cu orice greșeli, ea de-a pururi Îi rămîne scumpă și dragă.</p>	<p>Rondelul lucrurilor</p> <p>Oh! lucrurile cum vorbesc, Și-n pace nu vor să te lase Bronz, catifea, lemn sau mătase, Prind grai aproape omenesc.</p> <p>Tu le crezi moarte, și trăiesc Împrăștiate-n orice case, -- Oh! lucrurile cum vorbesc, Și-n pace nu vor să te lase.</p> <p>Și câte nu-ți mai povestesc În pustnicia lor retrase Cu tot ce sufletu-ți uitase Te-mbie sau te chinuiesc. --</p> <p>Oh! lucrurile cum vorbesc.</p>
---	--